

Na K2 bylo plno, někde se dělala i fronta, líčí Trávníček

» Od třetího výškového tábora jsem si na 90 procent myslel, že to dám. Že s Radkem oba vylezeme.

Honza „Tráva“ Trávníček, horolezec

Honza „Tráva“ Trávníček z Plzně je pátým Čechem, který vystoupil na vrchol druhé nejvyšší hory světa K2 (8611 m n.m.). Tím čtvrtým byl Radek Jaroš, který tam byl 20 minut před ním. Třetí člen expedice, Petr „Miska“ Mašek došel do 8200 m n.m. Jak výstup na K2 probíhal?

Do Pákistánu odlétali zkušení horolezci na začátku července. Honza „Tráva“ Trávníček, Radek Jaroš a Petr „Miska“ Mašek. Zvolili si možná trochu netradiční aklimatizaci. Namísto časnějšího odletu do Pákistánu odletěli v červnu do Jižní Ameriky, do Peru. Na nejvyšší horu Huascarán sice nevystoupili, tři noci ale strávili ve výšce nad 6000 metrů nad mořem. Vyplatilo se to.

Česká expedice do základního tábora pod druhou nejvyšší horou světa dorazila téměř jako poslední, 11. července. Dva dny si odpočinuli a v pondělí vyrazili nahoru. Aklimatizovat se, vynést část věcí a připravit zázemí pro samotný výstup. Díky pobytu v Peru si mohli dovolit přeskočit první výškový tábor. První noc přespalí už v tom druhém, další dvě noci ve třetím (7400 m n.m.). „Rázem jsme se stali nejvíc aklimatizovanými lidmi na K2,“ líčí s úsměvem Honza Trávníček.

Tady jim ale počasí ukázalo svou odvrácenou tvář. Když se probouzeli druhou noc ve třetím táboře, zatáhlo se a začala vichřice. Vítr foukal rychlostí až 120 km/h. „Tady už to pro mě bylo na hraně. Takový děs jsem nezažil,“ přibližuje Honza s tím, že lano plápolalo v horizontální poloze. Když se chtěl ozvat do vysílačky, během chvíli mu začaly omrzat prsty a do sundaných rukavic se dostával sníh. Raději ji tedy nepoužíval. Bez fixních lan by cestu hledali těžko. Viditelnost byla velmi špatná.

Radek Jaroš sestupoval jako první, už během prvního dne se dostal zpět do základního tábora, Honza Trávníček šel s Petrem Maškem. A ještě jednu noc museli zůstat ve druhém výškovém táboře. V tu chvíli byli jediní na K2. Aspoň

Jan Trávníček Horolezec, který vystoupil na druhou nejvyšší horu světa, K2.

Foto: Ladislav Němec, MAFRA

Z vrcholu Selfie snímky se dnes chlubit téměř každý. Takový, jaký získal plzeňský horolezec, má ale jen málokdo.

Foto: archiv Jana Trávníčka

že z vysílačky se od kolegů v základním táboře dozvěděli, že vítr se má utišovat.

Noc šla přečkat líc. „Když je člověk ve stanu, tolik to nevádí. Horší byl sestup,“ říká Honza Trávníček a dodává, že je to zejména kvůli charakteru hory. Na K2 se hodně leze ve skále, dolů se slaňuje. Prakticky od prvního výškového tábora až do třetího. To ji činí náročnou. Druhý sestupový den se počasí začalo malinko lepší. Honza s Pe-

trem v pořádku sestoupili zpět do base campu.

Pár dní si odpočinuli a mohli se začít chystat k výstupu. Další aklimatizace nebyla třeba. „To nám pomohlo. Každý výstup na K2 je kvůli skalnímu lezení v takové výšce náročný,“ vysvětluje Trávníček. Předpověď byla dobrá a do stěny šlo s nimi několik desítek horolezců. Natažená fixní lana pomohla i trojici Čechů.

Opět vynechali první výškový tá-

Kdo je Jan „Tráva“ Trávníček

- Narodil se v roce 1976, pochází ze Stříbra, teď žije v Plzni.
- Cestovatel a horolezec
- Živí se jako geodet a učitel na VOŠ stavební, je ředitelem a spoluorganizátorem Škoda Bike Marathonu.
- Spravuje také lezeckou stěnu v Plzni na Lokomotivě a lanové centrum v Doudlevcích.
- 26. července 2014 se stal pátým Čechem, který vystoupil na druhou nejvyšší horu světa K2 (8611 m n.m.). O necelou půl hodinu dřív na vrcholu stanul Radek Jaroš, který

tím dokončil Korunu Himálaje - vystoupil na všech čtrnáct osmitisícových vrcholů.

- Trávníček už v roce 2012 vystoupil s Radkem Jarošem na nepálskou Annapurnu (8091 m n.m.), o rok dříve s Plzeňanem Jakubem Vaňkem na nepálský vrchol Manaslu (8163 m n.m.) a v roce 2009 na pákistánský Gasherbrum I. (8068 m n.m.)
- Více informací na www.honzatravnickec.cz nebo na jeho facebookovém profilu Honza „Tráva“ Trávníček

bor a mířili rovnou do druhého. Radek nasadil své tempo, Honza s Petrem šli svým. Radek po příchodu vykopával zafoukané stany. Když přišli kluci, bylo hotovo. „Já jsem pak aspoň vařil,“ říká Tráva.

Cítil, že to jde dobře. Druhý den postoupili do třetího, v pátek 25. července do čtvrtého tábora ve výšce 7800 až 7900 metrů nad mořem. Pořád s 25kilogramových batohem s materiálem. „Já takhle vyso-

ko nikdy nespál. Osmitisícovky, na kterých jsem byl, jsou nižší. V téhle výšce už jsem byl skoro na vrcholu,“ přibližuje Trávníček. Ale i když rozdíl cítil, nebylo to nic strašného. V rámci možností mu bylo dobře. Věřil si. „Od třetího výškového tábora jsem si na 90 procent myslel, že to dám. Že s Radkem oba vylezeme,“ přiznává.

Do „čtyřky“ dorazili odpoledne, lehce uvařili a po osmé večer si šli lehnout. Už na desátou měli naří-

zený budík, aby si uvařili „snídaní“. „Člověk se převaluje, těší se na výstup. Já jsem nemohl usnout, psal jsem SMSky na web,“ vzpomíná Plzeňan. Nakonec usnul asi na hodinu a půl.

K vrcholu vyrazili o půlnoci. Podobně jako ostatní. Na K2 bylo „narváno“, v těžších místech se dělala fronta. „To se pak člověk opřel o hůlku, zavřel oči a na chvíli mu spadla hlava,“ popisuje Tráva. Trojice si byla stále na dohled, Radek s Honzou šli víceméně spolu.

Petr „Miska“ Mašek došel do výšky 8200 metrů, tam se u něj projevila výšková nemoc. Kluky nepoznával. Spolu s dalším horolezcem, Španělem Miguelem, kterému se později stane K2 osudná, se proto vrátil zpět do čtvrtého výškového tábora. A Radek s Honzou pokračovali.

Ten den mohlo být na vrcholu dvacet až třicet lidí, což je zřejmě rekord. Češi tam přišli spíše mezi posledními. Radek Jaroš jako čtvrtý Čech byl na K2 v 16 hodin místního času, Honza Trávníček se chvíli zdržel pod vrcholem, kdy radil Pákistáncům s omrzlými prsty. Na vrchol vystoupil 20 minut po Radkovi.

Bylo teplo, dojem zkazil mrak, který zakryl výhledy. „Ale strávili jsme tam víc než hodinu. Fotili jsme se a odcházeli jsme po páté. To už jsme věděli, že dolů přijdeme za tmy,“ konstatuje Tráva.

Vršek hory už není lezecký, jde se po ledu a sněhu. Je tu však nebezpečné místo, takzvaný Bottle Neck. Zdárně jej překonali a zpátky do čtvrtého výškového tábora se vrátil Honza v deset hodin večer, na nohou byl 22 hodin. Radek přišel chvíli před ním, úplně vyčerpaný. Petr mu musel zouvat boty i mačky.

Jaroš sestoupil následujícího dne až do základního tábora, Trávníčkovi s Maškem to zabralo zase o jeden den déle. „Bylo to náročné. Ale Annapurna (s Radkem Jarošem na ni vystoupil v roce 2012, pozn. red.) mi asi dala zabrat víc,“ zamýšlel se Honza už po sestupu do base campu. „Asi to souvisí s tím objektivním nebezpečím, které je tam opravdu vysoké,“ míní.

Ne že by na K2 nebezpečí nehrozilo. Honza si pořádně oddychl, až když byl zpět v základním táboře. Kvůli poměrně teplému počasí tu padaly kameny.

Zpět do Česka se Trávníček vrátil 7. srpna, jen měsíc a pět dní poté, co odlétal. **Barbora Němcová**